

Sygn. akt VI Ka 124/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Anna Mościcka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Barbary Kamińskiej

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2023 r. w Elblągu sprawy

M. H. (1) s. W. i E. ur. (...) w O.

oskarżonego o czyn z art. 191 § 1 kk i in.

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 24 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 742/22

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. K. 840 zł brutto za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu przed sądem II instancji, a nadto kwotę 283, 20 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 124/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie z 24.01. 2023r. w spr. II K 742/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		M. H. (1)	Karalność oskarżonego Czyn z art. 224 § 2 kk	Informacja z KRK	k.235-239
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stąd dowód ten zasługuje na wiarygodność.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Rażącej niewspółmierności (surowości) kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oskarżony postawił zarzut rażącej niewspółmierności kary mu wymierzonej tj. 1 roku pozbawienia wolności. Należy zaś przypomnieć, że w doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, iż</p> <p>„Uchybienie z art. 438 pkt 4 k.p.k. w zakresie dotyczącym "rażącej niewspółmierności" oznacza znaczną dysproporcję pomiędzy wymierzoną karą, środkiem karnym lub nawiązką a taką represją, która powinna być wymierzona, aby w odczuciu społecznym uznana została za sprawiedliwą.” (patrz: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 lutego 2023 r. w spr. II AKa 17/22, LEX nr 3520038).</p> <p>W ocenie sądu odwoławczego, sąd I instancji trafnie zastosował wszystkie dyrektywy sądowego</p>		

wymiaru kary, dostrzegł i uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu i okoliczności wpływające na wymiar kary, a kara 1 roku pozbawienia wolności wymierzona M. H. w świetle wszystkich dyrektyw mających wpływ na wymiar kary nie może być uznana za zbyt surową i to w stopniu rażącym.

Apelacja oskarżonego nie zawierała wystarczającej argumentacji przemawiającej za obniżeniem oskarżonemu kary do 3 miesięcy pozbawienia wolności. Skarżący powołał się na to, że nie miał zamiaru wzbudzić w pokrzywdzonej poczucia zagrożenia i nie miał zamiaru spełnić gróźb, działał pod wpływem emocji i zareagował „za mocno”, czego żałuje. Jednak trudno zgodzić się z oceną skarżącego, że działał w emocjach, skoro przypisanego mu czynu ciągłego dopuścił się w dłuższym okresie czasu bo od 22 do 30 listopada 2022r., a nadto przygotował się do niego skoro zabrał ze sobą do siedziby MOPS w O. tasak, którym wymachiwał przed pokrzywdzonym pracownikiem socjalnym. Tym samym nie ograniczył się do gróźb werbalnych wypowiedzianych ad hoc, ale wzmocnił je używając przyniesionego ze sobą narzędzia- tasaka, co tym bardziej wywołało u pokrzywdzonej osoby uzasadnioną obawę, że groźba ta może być spełniona. Przy czym powtórzył swoje groźby wobec innego pracownika socjalnego w rozmowie telefonicznej. Stąd powyższe okoliczności nie pozwalają na uwzględnienie ww argumentów z apelacji jako służących do obniżenia kary. Ponadto zapewnienie oskarżonego, że nie miał zamiaru spełnienia gróźb nie ma znaczenia dla bytu przestępstwa z art. 224 kk, bo gdyby swoje groźby

oskarżony spełnił to odpowiadałby za inne przestępstwo np. czynnej napaści na funkcjonariusza, które jest zagrożone znacznie surowszą karą niż wywieranie wpływu na czynności urzędowe.

Oskarżony stara się też uzyskać zmniejszenie kary powołując się na trudną sytuację życiową i materialną tj. iż jest osobą bezrobotną, nieposiadającą dochodu i nie miał środków na utrzymanie, których potrzebował. To jednak w nie usprawiedliwia jego zachowania, gdyż pracownicy socjalni mieli określone terminy do podjęcia decyzji o przyznaniu i wypłacie pomocy socjalnej, oskarżony mógł podać na piśmie czy ustnie powody dla których chciałby uzyskać przyspieszenie wydania takiej decyzji, ale nie można uznać za dopuszczalne użycie w takim celu wielu gróźb i to jeszcze wzmocnionych prezentacją tasaka, którym oskarżony wymachiwał przed pracownikiem socjalnym.

Oskarżony wskazuje też w apelacji na to, że żałuje swojego czynu i podobna sytuacja się nie powtórzy. Przy czym trudno dać wiarę oskarżonemu co do zapewnienia przestrzegania przez niego prawa w przyszłości, gdyż z informacji z KRK wynika, że on był wielokrotnie karany sądowo, a przedmiotowego czynu ciągłego dokonał w warunkach recydywy, co wskazuje na niepoprawność M. H. i to, że dotychczasowe kary nie odniosły wobec niego skutku wychowawczo-prewencyjnego. Trzeba też zwrócić uwagę, że kara ma za zadanie odnieść skutek prewencji ogólnej, a obniżenie kary oskarżonemu za przypisany mu czyn ciągły mogłoby zostać ocenione przez społeczeństwo jako przyzwolenie na

popelnienie kolejnych przestępstw przez sprawców, którzy- jak M. H.-nagminnie łamią prawo, bo zostanie i tak wymierzona kara w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Za przypisane przestępstwo z art. 224 §2 kk groziła oskarżonemu kara do 3 lat pozbawienia wolności, przy czym w sytuacji popelnienia go w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 §1 kk kara ta mogła być wymierzona w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. A wobec tego kara roku pozbawienia wolności nie została wcale wymierzona w górnej granicy ustawowego zagrożenia, co też czyni zarzut rażąco surowej kary niezasadnym.

Reasumując, to zarzut i argumenty podniesione w apelacji oskarżonego nie mogły służyć skutecznemu wykazaniu zarzutu rażąco surowej kary.

Wniosek

O zmianę wyroku poprzez obniżenie kary do 3 miesięcy pozbawienia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wniosek końcowy nie zasługiwały na uwzględnienie.

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Cały wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wniosek końcowy o obniżenie kary nie zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że nie podlegały też uwzględnieniu argumenty i wnioski z wystąpienia obrońcy oskarżonego na rozprawie odwoławczej. Okoliczność, że oskarżony ma skierowanie na rehabilitację może być ewentualnie podnoszona na potrzeby wniosku o odroczenie wykonania kary, ale nie mogła służyć do obniżenia kary w sposób postulowany w apelacji oskarżonego. Co zaś do wniosku by uchylić wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, bo oskarżony powinien mieć obrońcę z urzędu przed sądem I instancji z uwagi na deficyty oskarżonego wymienione przez sąd II instancji przy wyznaczeniu obrońcy, to i ten wniosek i argument nie podlegał uwzględnieniu. Oskarżony przed sądem I instancji w niniejszej sprawie nie wykazywał by zachodziły uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności, a z uzyskanej opinii sądowo-psychiatrycznej z innej sprawy nie wynikało by biegli stwierdzili niepoczytalność czy ograniczoną poczytalność oskarżonego. Dlatego sąd II instancji nie wyznaczał oskarżonemu obrońcy z urzędu na podstawie art. 79 §1 pkt. 3 kpk. Wyznaczenie</p>	

zaś oskarżonemu dopiero w toku postępowania odwoławczego obrońcy z urzędu na podstawie art. 79§2 kpk było spowodowane tym, że to sąd II instancji, w toku postępowania drugoinstancyjnego stwierdził, że jest to niezbędne ze względu na inne okoliczności utrudniające obronę niż te z art. 79§1 kpk. I dopiero postanowienie z 08.08.2023r. wydane przez sąd odwoławczy na podstawie art. 79§2 kpk doprowadziło do powstania stosunku obrony obligatoryjnej i następczego obowiązku obecności obrońcy z urzędu przy czynnościach procesowych po tej dacie, co nie odnosiło się do czynności procesowych przed sądem I instancji. Bowiem „Konstytutywnym elementem obrony obowiązkowej - na podstawie z art. 79 § 2 k.p.k. - jest ocena sądu wyrażona w postanowieniu, że obrona jest niezbędna ze względu na wskazane wyżej okoliczności. Dopóki taka decyzja nie zapadnie, mimo że są nawet spełnione warunki do ustanowienia obrońcy, nie ma mowy o obronie obowiązkowej. Obowiązek posiadania obrońcy powstaje od momentu wydania postanowienia, w którym sąd uznał obronę za niezbędną. To sąd decyduje, czy oskarżony musi mieć obrońcę ze względu na okoliczności utrudniające obronę. Tylko niewykonanie przez sąd własnej decyzji rodzi skutki z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.” (patrz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2022 r. w spr. IV KO 169/21, LEX nr 3398983), zaś sąd II instancji po wyznaczeniu obrońcy na podstawie art. 79§2 kpk prowadził rozprawę z udziałem tego obrońcy.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia

1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. II, III	W ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacja oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego od

kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na trudną sytuację materialno-życiową (art. 624§1kpk).

Ponieważ oskarżonego w postępowaniu odwoławczym reprezentował obrońca ustanowiony z urzędu, to należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii tego obrońcy kwotę 840 zł brutto (§11 ust.2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz kwotę 283,20 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do sądu II instancji (na rozprawę odwoławczą i na czynność zapoznania się z aktami sprawy).

PODPIS